

комплексної стратегії, спрямованої на кардинальну зміну геополітичного та гео економічного статусу нашої держави на світовій арені. Закономірність сучасного глобального світу полягає в тому, що держава, яка знаходить у собі внутрішні ресурси та спроможність виступати не лише реципієнтом, а й донором, тобто безпосередньо інвестувати у відновлення та сталий розвиток інших країн, неминує та цілком автоматично колосально підсилює власну політичну вагу, авторитет і значимість у ключових міжнародних інституціях.

Якщо розглядати цей процес крізь призму довгострокової стратегічної перспективи, то подібна трансформація відкриває перед нами безпрецедентні можливості. Це означає суттєве посилення інституційного представництва України у впливових організаціях, насамперед у Групі Світового банку. Наша держава отримає реальний важіль для того, щоб більш активно, ініціативно та результативно впливати на процеси формування глобальних макроекономічних політик, а також брати безпосередню участь у складному процесі визначення, написання та затвердження нових глобальних правил.

Зрештою, необхідно чітко усвідомлювати головний наслідок цієї еволюції: країна, яка завдяки успішним структурним змінам поступово перестає бути виключно пасивним об'єктом, що постійно потребує міжнародної макрофінансової допомоги, і натомість стає сильним, самодостатнім та повноправним суб'єктом і стейкхолдером глобальної фінансової системи, отримує абсолютно нові переваги. Вона здобуває якісно інший, незрівнянно вищий рівень справжнього економічного суверенітету, що, у свою чергу, стає надійним та непорушним фундаментом для розширення її дипломатичного впливу та ефективного захисту національних інтересів на найвищому міжнародному рівні.

Список використаних джерел

1. The World Bank Group in Ukraine, 2012-20 : Country Program Evaluation. Independent Evaluation Group. URL: <https://ieg.worldbankgroup.org/evaluations/world-bank-group-ukraine-2012-20> (дата звернення: 15.03.2026).
2. Ukraine – Country Overview. The World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/ext/uk/country/ukraine#2> (дата звернення: 15.03.2026).
3. World Bank Data360. GDP (annual % growth). URL: <https://surl.li/xapzdr> (дата звернення: 15.03.2026).
4. World Bank. International Debt Statistics. URL: <https://www.worldbank.org/en/programs/debt-statistics/ids> (дата звернення: 15.03.2026).
5. Стігліц Дж. Ю. Глобалізація та її тягар. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2003. 252 с.

СТРАТЕГІЧНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ЕВОЛЮЦІЯ БІЗНЕС-МОДЕЛЕЙ ІТ-СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ТА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Дехтяр Н. А., к.е.н., доцент

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Анотація. Досліджено еволюцію бізнес-моделей та стратегічні вектори розвитку ІТ-сектору України в умовах воєнної та цифрової трансформації; обґрунтовано перехід від аутсорсингової моделі до створення інтелектуальних продуктів із високою доданою

вартістю та впровадження гнучкого стратегування як інструментів забезпечення глобальної конкурентоспроможності та економічної стійкості держави.

Ключові слова: стратегії ІТ-галузі, бізнес-модель, цифровізація.

Abstract. The evolution of business models and strategic vectors for the development of Ukraine's IT sector in the context of military and digital transformation have been examined; the transition from an outsourcing model to the creation of intellectual products with high added value and the implementation of flexible strategic planning as tools for ensuring the state's global competitiveness and economic stability have been substantiated.

Keywords: IT sector strategies, business model, digitalisation.

Постановка проблеми. Еволюція бізнес-моделей в Україні демонструє послідовне сходження від ролі виконавця окремих завдань до позиції повноправного партнера та творця глобальних інновацій, про що свідчать фінансові показники за останні роки. Проте, розвиток галузі ІТ все ще відбувається хаотично, незважаючи на державну підтримку пріоритетних секторів та створення цифрової правової інфраструктури. В умовах сучасних геополітичних викликів планування відбувається на операційному рівні та рівні окремих стратегій, тоді як потрібно оцінити потенціал та перспективні напрями розвитку вітчизняних ІТ-компаній принаймні на 5-10 років наперед – саме таким чином можна закласти досягнення показників конкурентоспроможності на глобальному ринку, де використання стратегії «гонитва за лідером» є для більшості малих та середніх підприємств безперспективною.

Актуальність. Україна, незважаючи на складні кризові умови, продовжує покращувати міжнародні рейтинги, які оцінюють ділове середовище в інноваційних галузях. Так, країна 46-те місце у світі за рейтингом Global Startup Ecosystem Index 2024. Вартість української технологічної екосистеми з 2020 р. зросла втричі, перевищивши 25 млрд дол. США. Також Україна входить до топ-10 країн за походженням засновників компаній-«єдинорогів» (зокрема Grammarly, GitLab, Bitfury, Creatio). Пріоритетним напрямом став сектор оборонних технологій (MilTech), на який у 2024 р. припало 25% усіх інвестиційних угод. Активно розвивається AgroTech, спрямований на впровадження ШІ, дронів та робототехніки для підвищення продуктивності сільського господарства та розмінування територій. Важливу роль відіграє спеціальний правовий режим Дія.City, що створює сприятливі умови для функціонування стартапів та R&D-центрів. За даними [1], протягом останнього десятиліття спостерігається суттєве зростання значущості галузей ІТ та ІКТ (що часто ототожнюються) для національної економіки. Якщо на початку 2010-х років частка ІТ у ВВП становила 0,5-1%, то у 2022 р. цей показник зріс до 4,5%. У 2023-2024 рр., після відновлення аграрного експорту, частка ІТ-сектору стабілізувалася на рівні 3,5-3,7% ВВП. За обсягами експорту ІТ-індустрія стала другою за величиною експортною галуззю України, забезпечуючи 37-42% експорту послуг та 11-13% сукупного експорту товарів і послуг. Динаміка доходів від експорту послуг відображає вплив зовнішніх чинників: 7,3 млрд дол. США у 2022 р. (рекордний показник), 6,7 млрд у 2023 р. та 6,45 млрд дол. у 2024 р.

Галузь щорічно забезпечує близько 20 млрд грн (0,5 млрд дол.) податкових платежів до державного бюджету. Протягом 2024 р. надійшло 1,14 млрд доларів, що на 32,98% перевищує показники 2023 р. У першому півріччі 2025 р. обсяг податкових надходжень склав 0,70 млрд дол. [2]. Мультиплікатор випуску у 2025 р. оцінювався у 3,75, тобто кожна гривня продукції ІТ-сектору створює в середньому 3,75 гривні загальної економічної активності в країні. Сектори з високою ІТ-інтенсивністю (High-

IT) продемонстрували зростання на рівні +19,9%, тоді як менш цифровізовані галузі зросли лише на 4,7%. Індекс розвитку ІКТ (ICT Development Index) у 2025 р. досяг 82,5 пункту; Україна посіла 46-те місце у світі за Індексом мережевої готовності (The Network Readiness Index) і 30-те місце у світі в E-Government Development Index (2024), ставши лідером Східної Європи, та виборола 1-ше місце у світі за показником E-Participation [3]. В міжнародних програмах такого рівня Україна виступає як повноцінний партнер, пропонуючи технологічно завершені рішення, адаптовані відразу під місцеве середовище, навіть якщо подібну ідею вже було запроваджено.

В Україні функціонує від 2 100 до 2 300 IT-компаній, окремо виділяється сегмент стартапів, чисельність яких становить приблизно 2 600 одиниць. Серед 50 найбільших компаній переважають сервісні (25), продуктові (19), гібридні (5) та одна стафінгова компанія. Загальна чисельність фахівців у галузі оцінюється в межах 302 000-346 000 осіб. Крім того, зареєстровано понад 275 тисяч активних індивідуальних підприємців (ФОП) за IT-КВЕДами. У 50 найбільших компаніях станом на січень 2025 р. працювало близько 79,6 тисяч спеціалістів [1].

Стратегічні вектори на 2026 рік вказують на поступове відновлення інвестиційної активності та планів щодо найму. Значна частина компаній планує розширювати команди, що може свідчити про початок нового циклу ринкової експансії. Водночас природна плинність кадрів та безпекові ризики залишаються ключовими чинниками, що впливають на внутрішню трансформацію компаній [4]. Таким чином, потрібно визначити дієві стратегічні моделі, які б дозволили українським розробникам утримуватися на зайнятих позиціях та масштабувати діяльність, у тому числі на внутрішньому ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Традиційні функціональні моделі управління в IT, на думку Р. Августина, І. Демків, та В. Будняка [5-6], стають дедалі менш дієвими, що зумовлює потребу в переході до процесно-орієнтованого підходу, який забезпечує перевагу стратегічних пріоритетів над оперативними, покращує взаємодію між підрозділами та дозволяє інтегрувати систему КРІ (ключових показників ефективності). Особливу увагу варто приділити створенню власних IT-продуктів замість виключно аутсорсингової моделі, що підвищує додану вартість та інвестиційну привабливість галузі, а для зайнятих фахівців – значно зменшує психологічне навантаження від постійного очікування звільнення, що масово відбувається у high-tech галузях країн-лідерів.

О. В. Губарь [7] досліджує стратегічну роль IT-аутсорсингу в системі національної економіки України крізь призму глобалізаційних процесів. Фундаментом успіху українського IT-ринку є талановитий людський капітал. Для подальшого процвітання необхідно сформувавши якісну систему IT-освіти, оскільки молоді спеціалісти здатні генерувати оригінальні інноваційні рішення. Також ми можемо спостерігати мультиплікативний ефект, коли один фахівець у сфері програмування сприяє створенню від двох до чотирьох додаткових робочих місць у суміжних галузях.

З ним погоджується А. О. Ванін [8] пропонуючи комплексний аналіз стратегічного впливу інновацій на управління людськими ресурсами як ключового чинника забезпечення життєздатності вітчизняних IT-компаній. Важливим елементом сучасної кадрової політики в IT є перехід до гнучких моделей зайнятості, зокрема впровадження концепції «elastic staffing» (гнучкого штату, коли під кожен проєкт створюється своя команда) та активне використання гіг-контрактів, що відповідає глобальним трендам розвитку фріланс-економіки. Але потрібно мінімізувати недоліки фрілансу як для працівників, так і для роботодавців і держави загалом, розробивши

комплекс організаційно-правових заходів, які захищатимуть права і встановлюватимуть обов'язки для обох сторін.

Л. П. Кудирко та Д. С. Шевченко [9] обґрунтовують стратегічне значення технологічного сегмента як ключового драйвера економічної модернізації держави в умовах розгортання четвертої промислової революції (Індустрії 4.0). Необхідно здійснити ментальний перехід у розумінні сутності економічного зростання: від орієнтації на природні ресурси та низькотехнологічний експорт до розбудови інноваційно орієнтованої економіки відкритого типу. Розвиток ІТ-сфери зумовлений наявністю специфічних організаційних форм, зокрема ІТ-кластерів, успішне функціонування яких залежить від спільного впливу ендогенних (висококваліфікований людський капітал) та екзогенних (сприятливий інвестиційний клімат, попит нерезидентів) факторів. Тому вкрай важливою є синергія між бізнесом, владою та науково-дослідними установами.

М. О. Кужелєв [10] обґрунтовує роль ІТ-галузі як стратегічного катализатора модернізації класичних виробництв та фундаменту для повоєнного відновлення національної економіки й військово-промислового комплексу, адже інформаційні технології визначають нові вектори соціально-економічного розвитку, що характеризуються нарощенням інвестицій у розробки, формуванням ринків штучного інтелекту та інтернет-економіки. Людський капітал у цій сфері набуває рис прямої залежності від володіння програмними продуктами та навичками обробки великих масивів даних.

Т. П. Моряк та О. А. Лісік [11] вбачають роль ІТ-сектору як фундаменту економічної стійкості України та надійного джерела наповнення бюджету. Автори наголошують на необхідності зміни парадигми розвитку від експорту «ІТ-сировини» (аутсорсингу) до створення інтелектуально містких продуктів. Напрями MiITech та Defence Tech очевидно стануть ключовими драйверами зростання у найближчі роки. Найбільший потенціал вбачається у масштабуванні вітчизняних продуктових компаній (на прикладі Genesis, SKELAR) та розвитку R&D центрів.

Т. Мельник та Є. Завгородня [12] наводять такі ключові переваги України в забезпеченні цифрової екосистеми (ми вважаємо, це опосередковано визначає нашу країну як світовий бренд сфери ІТ): винятковий людський капітал – сьогодні, на жаль, цей показник постраждав найбільше у зв'язку з міграцією, але кількість також трансформувалася у якість – ті фахівці, які лишилися, працювали у невизначених умовах і частина з них – в інноваційних військових секторах, вирішуючи задачі, які були поставлені вперше у світі; вартісна ефективність – Україна зберігає абсолютну перевагу за показниками низької вартості широкоплатного Інтернету (4-те місце у світі) та конкурентоспроможного рівня оплати праці, що дозволяє західним замовникам скорочувати витрати на розробку в середньому на 22-25%; інноваційна екосистема – на початку 2022 р. у наявності було 87 науково-дослідних центрів міжнародних корпорацій (Samsung, Dell, Oracle тощо), 22 ІТ-кластерів та успішний досвід компаній-«єдинорогів» (Grammarly, GitLab). Сьогодні частина міжнародних інвесторів пішли з українського ринку, але є високий потенціал повернення після стабілізації ринку по завершенню збройної агресії. Важливим інструментом стимулювання галузі є подальша цифровізація державних послуг.

Н. А. Мамонтова та М. О. Татарин [13] наголошують, що формування сприятливого фіскального клімату та системна державна підтримка через інструменти Дія.Сіті є необхідними умовами для залучення інвестицій, розвитку стартапів та забезпечення ефективного післявоєнного відновлення економіки України. Щодо

моделі працевлаштування, переважне використання ФОП (87% спеціалістів у 2022 р. та подальше динамічне зростання кількості ІТ-ФОП у західних та центральних регіонах країни) було зумовлено гнучкістю та помірним податковим навантаженням спрощеної системи. Але використовувати її потрібно обережно, важливо вибрати всі можливі варіанти КВЕД, які може здійснювати підприємство або ФОП, заздалегідь.

Питанням оподаткування присвячене детальне дослідження В. М. Чайковського та Д. О. Тимків [14], які говорять про нагальність створення податкового простору як стратегічного інструменту забезпечення суспільної віддачі від розвитку ІТ-сектору України. Під цим терміном розуміється цілісна система фіскальних інструментів та умов, що гарантують прозорість, інвестиційну привабливість та стабільність оподаткування суб'єктів ІТ-діяльності. Ефективність такого простору визначається принципами фіскальної нейтральності, адміністративної простоти та адаптивності до динамічних змін ринку.

В. І. Міщенко [15] пропонує диференційований підхід до розуміння цифрової інфраструктури, класифікуючи її на техніко-технологічну (телекомунікації, 5G, IoT) та програмно-сервісну (системи ідентифікації, хмарні технології, цифрові платформи). Наголошується, що їхня синергія є критичною для ефективного функціонування цифрової економіки. Стратегічним пріоритетом має стати перехід до четвертої промислової революції – Industry 4.0, що базується на використанні штучного інтелекту, кіберфізичних систем, Big Data та автономних роботизованих комплексів, що дозволить перетворити «аналогові» галузі (машинобудування, фармацевтику, агросектор) у високотехнологічні сегменти. Критичним елементом є забезпечення високого рівня кібербезпеки, що базується на архітектурі «нульової довіри» (zero trust).

А. Ханенко та М. Ханенко [16] цілком слушно вважають, що кожна країна світу зацікавлена в створенні для потенційних інвесторів кращих умов, які б забезпечили вкладення власних коштів з максимальною рентабельністю, швидкими термінами окупності і мінімальними ризиками. Інвестори часто обирають не окреме підприємство, а галузь, яка б максимально задовольняла їх вимоги. Однією з таких галузей в Україні може стати сектор ІТ. Попри позитивну динаміку, потрібно виокремити критичні перешкоди: дефіцит кваліфікованих кадрів (ринок потребує значно більше фахівців, ніж випускають заклади вищої освіти), недосконалість податкового законодавства (у порівнянні з більш лояльними умовами в інших країнах), проблеми із захистом інтелектуальної власності (не в останню чергу – висока, у порівнянні із захистом на внутрішньому українському ринку, вартість отримання правоохоронного документу для роботи на міжнародних ринках, до того ж не завжди підприємець може вгадати, з якої країни трафік на його ресурсі буде найбільшим і відповідно до якого географічного регіону прив'язуватися при оформленні торгової марки чи ліцензії), та ризики безпеки бізнесу в умовах війни. З іншої сторони, конкурентоспроможність українського технологічного сегмента на світовому ринку обумовлена високою якістю людського капіталу при відносно низьких витратах на оплату праці, низьким порогом входу для заснування компаній та високою рентабельністю інвестиційних проєктів.

Результати дослідження. Сучасний стан ІТ-сектору України та питання його конкурентоспроможності в інноваційних галузях визначаються складним переплетінням воєнних викликів, цифрової трансформації та необхідності переходу до новітніх моделей управління. Проте, як зазначають усі науковці, публікації яких було проаналізовано, український ІТ-сектор залишається стратегічним пріоритетом економіки, адже продажі продукції у його межах створюють значну частку ВВП та

забезпечують життєдіяльність ключових економічних процесів. В останні роки галузь зіткнулася з низкою критичних факторів:

регіональна трансформація – війна кардинально змінила географію розташування ІТ-підприємств. Якщо до 2022 р. центром галузі був Харків, то у 2025 р. цю роль фактично перейняв Львів, куди перемістилися офіси іноземних представництв, компаній з іноземним капіталом та тисячі спеціалістів;

міграційні процеси – масове переміщення населення стимулювало розвиток інфраструктури в західних регіонах та менших обласних центрах. Водночас повернення інноваційних кластерів на схід після війни стане не лише економічним, а й складним соціальним завданням через руйнування ділових зв'язків;

рівень невизначеності – галузь функціонує в умовах зростання загроз, кризових явищ та загострення конкуренції, що вимагає від компаній швидкої адаптації та модернізації.

Конкурентоспроможність України в інноваційних сферах залежить від здатності до стратегування, яке, на думку автора, є не просто управлінням у межах одного обраного сектора національного господарства, а «стратегічним мисленням» в умовах дії нелінійних чинників. Еволюція бізнес-моделей у вітчизняному ІТ-секторі відображає стрімку трансформацію галузі від виконання простих технічних завдань до створення складних інтелектуальних продуктів із високою доданою вартістю. На основі [16] можна виокремити такі ключові етапи та їхні характеристики:

1. Традиційний аутсорсинг, з якого розпочалося становлення галузі. На цьому етапі іноземні замовники делегували українським підрядникам переважно некритичні бізнес-функції та процеси, які не потребували глибоких технічних знань.

2. Перехід до моделі «ІТ-сервісу» та інноваційної розробки. Іноземні технологічні корпорації, усвідомивши потужний інтелектуальний потенціал українських фахівців, почали довіряти їм не лише окремі функції, а й розробку інноваційних технологій із комплексними рішеннями.

3. Стадія сервісного консалтингу. Акцент змістився на індивідуальний підхід та комплексне вирішення бізнес-завдань клієнта. Ця модель зумовила суттєве зростання попиту на нетехнічних спеціалістів: продуктових менеджерів, бізнес-аналітиків, маркетингологів, юристів та фахівців з управління персоналом. Українські компанії здобули спроможність самостійно розробляти, просувати та реалізовувати ІТ-продукти на глобальному ринку.

4. Розгортання науково-дослідних центрів. Прагнення українських розробників безпосередньо впливати на стратегічний розвиток продуктів сприяло відкриттю мережі R&D-офісів. Україна стала привабливим майданчиком для науково-дослідних центрів світових гігантів, таких як Google, Samsung, Siemens, Huawei та багатьох інших корпорацій.

5. Впровадження моделі PDS (Product Development Systems). Передбачає створення програмного продукту «під ключ». Він охоплює повний життєвий цикл розробки – від створення ідеї та проведення глибокого бізнес-аналізу до фінальної реалізації та подальшої технічної підтримки.

6. Розвиток продуктової та стартап-екосистеми. Розвивається сегмент продуктових компаній та стартапів, які демонструють надвисоку інвестиційну привабливість. Успішні кейси, як-от Grammarly (онлайн-платформа для перекладів тексту на основі штучного інтелекту) або Petcube (виробництво інноваційних гаджетів), підтверджують здатність українського ІТ-сектору створювати унікальні інтелектуальні активи, що масштабуються на весь світ.

Цифровізація, без перебільшення, є на сьогодні питанням виживання, адже через воєнні дії в Україні виведено з користування як численні земельні ресурси, так і цивільні промислові об'єкти. Обсяги готових до експорту товарів та послуг, виробництво яких сильно прив'язане до географічної компоненти, зменшилося, крім того, скоротився їхній асортимент та подекуди якість на користь швидкості забезпечення для внутрішніх споживачів. Впровадження інновацій та автоматизація бізнес-процесів стають в таких умовах надзвичайно актуальним питанням. Цифровізація може перекреслити старі конкурентні переваги, але без передбачення траєкторії розвитку технологій компанії ризикують втратити європейський ринок у майбутньому. Повоєнне відновлення має базуватися на принципах гнучкості (стилю agile), динамічного планування «знизу вгору», що дозволяє громадам та підприємствам швидко та без зайвих витрат пристосовуватися до неминучих змін у зовнішньому середовищі.

Згідно з аналітичним звітом MIT Technology Review Insights, сучасна індустрія розробки програмного забезпечення перебуває на порозі третього фундаментального зсуву, зумовленого впровадженням агентного штучного інтелекту (Agentic AI). Ця трансформація слідує за епохами відкритого коду та методологій DevOps і Agile, пропонуючи принципово нову парадигму автоматизації. Основні тенденції, висвітлені у дослідженні, охоплюють такі аспекти:

1. Еволюція від інтелектуальних асистентів до автономних агентів. Спостерігається концептуальний перехід від використання AI-помічників, що виконують дискретні завдання за допомогою текстових запитів (промптів), до агентного інжинірингу. На відміну від асистентів, агенти діють як самокеровані сутності, здатні до аргументації, планування та автономного управління складними програмними проектами. Це знаменує зміну фокусу з «промпт-інжинірингу» на інжиніринг контексту та цілепокладання.

2. Тотальна автоматизація життєвого циклу розробки (SDLC). Стратегічною метою більшості організацій є імплементація вбудовування агентів для наскрізного управління життєвим циклом продукту. Протягом наступних двох років 72% опитаних компаній планують досягти стадії, коли AI-агенти повністю керуватимуть розробкою більшості або всіх програмних продуктів. Очікується, що найбільший приріст ефективності буде досягнуто у сферах кодування, тестування, документування та архітектурного дизайну.

3. Нова модель масштабування продуктивності – змінюється економічна логіка галузі: продуктивність більше не корелює лінійно з кількістю персоналу. Натомість вона залежить від чіткості визначення продуктового бачення, якості інженерного контексту та ефективністю інтеграції AI-агентів. Очікується, що швидкість виведення продуктів на ринок (time-to-market) зросте в середньому на 37%.

4. Рearchітектура професійних ролей. Ускладнюються вимоги до фахівців: пріоритет зміщується від навичок програмування до «AI-нативних» компетентностей. З'являються нові ролі, як-от «інженер інтелекту» (intelligence engineer) – оператор агентів, відповідальний за їхню конфігурацію, контекстуалізацію та нагляд. Діяльність інженерів-людей дедалі більше тяжітиме до сфери пошуку ідей, креативності, визначення вимог та стратегічного прийняття рішень.

5. Бар'єри та виклики впровадження. Попри високі очікування, процес дифузії агентного AI стикається з низкою критичних перешкод:

інтеграція та витрати – складність поєднання агентів з існуючими системами та висока вартість обчислювальних ресурсів;

надійність та управління – проблеми з прозорістю, аудитом та ризиками «галюцинацій» AI, що особливо критично для фінансового та безпекового секторів;

управління змінами – необхідність фундаментального переосмислення робочих процесів та спротив змінам усередині інженерних команд.

У довгостроковій перспективі агентний інжиніринг розглядається не як заміна людини, а як посилення людських здібностей та кар'єрних амбіцій за допомогою автономних систем, що дозволить командам зосереджуватися на інноваціях та створенні глибокої цінності для користувачів [17].

Для інноваційного розвитку тих областей України, які потребуватимуть відновлення, пропонується підхід смарт-спеціалізації, який враховує конкретні умови кожної адміністративної одиниці. Однак перешкодою залишається історична схильність до централізованого управління і, як не дивно, кластеризація та тяжіння до створення IT-хабів (за прикладом Силіконової долини). Так чи інакше, найефективніше працюватиме один-два, максимум до п'яти крупних IT-центрів у різних регіонах, зосереджуючи лівову частку капітальних, людських та інфраструктурних ресурсів, а вся решта областей буде реалізовувати хіба що стратегію «наздоганяння лідера». Ймовірно, тут з ініціативою повинна виступити держава, спонсуючи регіони, які мають достатньо інтелектуального капіталу, щоб почати роботу малого кластеру, але які є непривабливими з точки зору географічного розташування для більшості фахівців – і які, найголовніше, не зможуть швидко відновити промислове виробництво чи сільське господарство, адже на розвиток цих галузей потрібні значні матеріальні ресурси і фізична присутність на робочому місці, тоді як підприємство з виробництва чи обслуговування цифрового продукту, зареєстроване у регіоні, може здійснювати свою діяльність на іншій території. Ефективним може стати класичний підхід із мінімізації податків чи інших пільг у разі обслуговування такими підприємствами передусім місцевих замовників..

Висновки. Отже, майбутнє українських інноваційних галузей лежить у площині децентралізації інновацій, гнучкого стратегування та глибокої цифровізації внутрішніх управлінських механізмів (які в тому числі підвищуватимуть попит на IT-послуги), що дозволить мінімізувати вплив воєнних ризиків та зміцнити позиції на глобальному ринку – розробники матимуть альтернативу протестувати свій продукт спочатку на внутрішньому ринку, а не працювати виключно на замовлення іноземних споживачів.

Перспективи подальших досліджень. З огляду на отримані результати та поточний стан багатовекторного розвитку галузі варто розглянути оптимальні стратегії для кожного сектору та поєднання їх у системну модель на основі концепції стратегування, що дозволить підсилити ефект мультиплікатора не лише у сфері зайнятості, а й всебічному стимулюванні розвитку інших галузей національної економіки.

Список використаних джерел

1. Dynamics of development of IT sector in Ukraine. *Kyiv Global Government Technology Centre*. URL: <https://www.kyivgovtechcentre.org/it-sector-ua>.

2. Від адаптації до перебудови. IT research Ukraine 2025. 96 p. URL: <https://itcluster.lviv.ua/en/projects/it-research-ukraine>.

3. Код економіки. Як IT формує економіку України. *IT Association Ukraine*. 2025. 111 с. URL: <https://itukraine.org.ua/asotsiatsiya-it-ukraine-predstavila-kod-ekonomiki-kompleksne-doslidzhennya-vplivu-it-na-galuzi-krayini>.

4. 50 найбільших продуктових IT-компаній України. Рейтинг DOU. 23.02.2026. URL: <https://dou.ua/lenta/articles/top-product-companies-winter-2026/?from=>.

5. Августин Р., Демків І., Будняк В. Напрями підвищення ефективності бізнес-процесів організацій ІТ-сектору. *Modeling the development of the economic systems*. 2025. № 2. С. 145-149. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2025-16-18>.
6. Будняк В., Августин Р., Демків І., Будняк В. Аналітичне дослідження показників функціонування ІТ-сектору в Україні в умовах цифровізації. *Modeling the development of the economic systems*. 2026. № 1. С. 125-134. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2026-19-14>.
7. Губарь О. В. Аналіз розвитку ІТ-аутсорсингу в Україні в умовах глобалізації бізнесу. *Підприємництво та інновації*. 2020. Вип. (11-1). С. 69-73. DOI: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/11.10>.
8. Ванін А. Підвищення ефективності управління людськими ресурсами в компаніях ІТ-сектору України на основі інновацій. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-67>.
9. Кудирко Л. П., Шевченко Д. С. ІТ-сектор України в стратегіях підвищення конкурентоспроможності національної економіки. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2023. № 2 (19). С. 206-214. DOI: <https://doi.org/10.15330/apred.2.19.206-214>.
10. Кужелев М. Особливості діяльності ІТ-підприємств України: конфліктні стани та сценарії розвитку. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 5 (56). С. 101-106. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-56-14>.
11. Лісік О., Моряк Т. Аналіз стану ІТ-сектору України в умовах повномасштабної війни. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-67>.
12. Мельник Т., Завгородня Є. Конкурентні переваги ІТ-сектору України. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2023. № 1. С. 42-59. DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2023\(126\)04](https://doi.org/10.31617/3.2023(126)04).
13. Мамонтова Н. А., Татарин М. О. Оподаткування ІТ-сектору в Україні: особливості та сучасні тенденції. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»*. 2024. № 32 (60). С. 95-101. DOI: [https://doi.org/10.25264/2311-5149-2024-32\(60\)-95-101](https://doi.org/10.25264/2311-5149-2024-32(60)-95-101).
14. Чайковський В. М., Тимків Д. О. Формування податкового простору розвитку ІТ-сектору регіону: контекст забезпечення суспільної віддачі. *Академічні візії*. 2025. № 46. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17514630>.
15. Міщенко В. І. Перспективи розвитку ІТ-сектору та цифрової інфраструктури України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2022. Вип. 43. С. 105-111. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2022-43-18>.
16. Ханенко А., Ханенко М. Тенденції розвитку та інвестиційна привабливість ІТ-сектору України. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2023. № 4. С. 409-417. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-320-4-62>.
17. Redefining the future of software engineering. *MIT Technology review insights*. 2026. 21 p. URL: <https://www.technologyreview.com/2026/04/14/1134397/redefining-the-future-of-software-engineering>.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ А.С. МАКАРЕНКА
УНІВЕРСИТЕТ ВАТЕРЛОО, ОНТАРІО, КАНАДА
НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ АКАДЕМІЇ
ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ МОЛДОВИ
ЗАХІДНОЧЕСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, ЧЕХІЯ
УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС ОСВІТИ, ШКОЛА ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ,
ФЕДЕРАЛЬНИЙ КОЛЕДЖ ОСВІТИ, НІГЕРІЯ
РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР ЗІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПРИ СНУ ІМ. В. ДАЛЯ
АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР СНУ ІМ. В. ДАЛЯ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

за матеріалами

**ІХ Міжнародної науково-практичної конференції
«Обліково-аналітичне та організаційно-економічне
забезпечення розвитку регіону»**

**30 квітня 2026 року
м. Київ**

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
VOLODYMYR DAHL EAST UKRAINIAN NATIONAL UNIVERSITY
WEST UKRAINIAN NATIONAL UNIVERSITY
SUMY STATE PEDAGOGICAL UNIVERSITY NAMED AFTER A.S. MAKARENKO
UNIVERSITY OF WATERLOO, ONTARIO, CANADA
NATIONAL INSTITUTE FOR ECONOMIC RESEARCH, ACADEMY OF ECONOMIC
STUDIES OF MOLDOVA
UNIVERSITY OF WEST BOHEMIA, CZECH REPUBLIC
OFFICE OF BUSINESS EDUCATION, VOCATIONAL SCHOOL, FEDERAL COLLEGE OF
EDUCATION, NIGERIA
RESOURCE CENTRE FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT AT
VOLODYMYR DAHL EUNU
ANALYTICAL CENTER OF VOLODYMYR DAHL EUNU

COLLECTION OF RESEARCH ARTICLES

IX INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE

“ACCOUNTING, ANALYTICAL, ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC SUPPORT FOR THE DEVELOPMENT OF THE REGION”

April 30, 2026

Kyiv

KYIV, 2026

Збірник наукових праць за матеріалами ІХ міжнародної науково-практичної конференції «Обліково-аналітичне та організаційно-економічне забезпечення розвитку регіону» (30 квітня 2026 року, м. Київ). [Електронне видання]. – Київ: [Східноукр. нац. ун-т ім. В. Даля], 2026. – 347 с.

Видається за рішенням Вченої ради факультету економіки та управління Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, протокол № 9 від 26 травня 2026 р.

Редакційна колегія:

Клюс Ю. І.	д.е.н., професор, завідувач кафедри обліку і оподаткування СХУ ім. В. Даля, голова організаційного комітету конференції
Галгаш Р. А.	д.е.н., професор, проректор з науково-педагогічної роботи, економіки та розвитку СХУ ім. В. Даля
Десятнюк О. М.	д.е.н., професор, ректор ЗУНУ
Заблудська І. В.	д.е.н., професор, директор Луганської філії ДУ «Інститут економіко-правових досліджень ім. В. Мамутова НАН України»
Дивак М. П.	д.т.н., професор, проректор з наукової роботи ЗУНУ
Коруц У. З.	д.юр.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи ЗУНУ
Островерхов В. М.	к.е.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи ЗУНУ
Івченко Є. А.	д.е.н., професор, декан факультету економіки і управління СХУ ім. В. Даля
Крисоватий А. І.	д.е.н., професор, голова Вченої ради ЗУНУ, завідувач кафедри фінансів ім. С.І. Юрія ЗУНУ
Коцур А. С.	к.е.н., доцент, декан факультету економіки і управління ЗУНУ
Кізіма А. Я.	к.е.н., доцент, декан факультету фінансів та обліку ЗУНУ
Грибінча К.	PhD, старший науковий співробітник, Національний інститут економічних досліджень Академії економічних досліджень Молдови
Креховська М.	декан економічного факультету, завідувач кафедри фінансів та бухгалтерського обліку, Західночеський університет, Чехія
Ольшанський О. В.	д.н. з держ. упр., професор, завідувач кафедри економіки і підприємництва СХУ ім. В. Даля
Семененко І. М.	д.е.н., професор, професор кафедри економіки і підприємництва СХУ ім. В. Даля
Буяк Л. М.	д.е.н., професор, завідувач кафедри економічної кібернетики та інформатики ЗУНУ
Панасюк В.М.	д.е.н., професор, в.о. завідувача кафедри аудиту ЗУНУ
Кириленко О. П.	д.е.н., професор, професор кафедри фінансів ім. С. І. Юрія ЗУНУ
Птащенко О. В.	д.е.н., професор, професор кафедри економічної кібернетики та інформатики ЗУНУ
Манухіна М. Ю.	к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування СХУ ім. В. Даля
Швець Н. В.	к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки і підприємництва СХУ ім. В. Даля, відповідальний секретар конференції
Шулюк Б.С.	д.е.н., професор, професор кафедри фінансів ім. С. І. Юрія ЗУНУ
Ткачик Ф.П.	д.е.н., професор, професор кафедри фінансів ім. С. І. Юрія ЗУНУ

Редакційна колегія не завжди поділяє думки авторів. За зміст наукових праць та достовірність наведених фактів і статистичних даних відповідальність несуть автори та наукові керівники молодих вчених. Матеріали подано в авторській редакції.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерело є обов'язковим.

© СХУ ім. В. Даля, 2026

© Колектив авторів, 2026

ЗМІСТ

Тематичний напрям 1
**ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО,
КОНТРОЛЬНОГО ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ**

<i>Буяк Л., Шухманн В.</i> БЛОКЧЕЙН ЯК ІНФРАСТРУКТУРНА ОСНОВА ТОКЕНІЗАЦІЇ АКТИВІВ І ЦИФРОВИХ ФІНАНСІВ	9
<i>Жукевич С. М., Шеремета В. В.</i> ЕЛЕКТРОННІ РОЗРАХУНКИ З КОНТРАГЕНТАМИ ЯК ОБ'ЄКТ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ В ЦИФРОВІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	11
<i>Зайцев Ю. О.</i> ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ	18
<i>Касаткіна М. В.</i> ГАЛУЗЕВА СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВ.....	21
<i>Кириленко О. П., Костів М. В.</i> ПРИЧИНИ БЮДЖЕТНОГО ДЕФЦИТУ	27
<i>Levkovets N. P.</i> FINANCIAL REPORTING AS A STRATEGIC INFORMATION BASE FOR ACCOUNTING AND ANALYTICAL SUPPORT OF ENTERPRISE ECONOMIC SECURITY	30
<i>Лихобаба М. С.</i> ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИНАМІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ЕКСПОРТУ ІТ-ПОСЛУГ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ.....	35
<i>Манухіна М. Ю., Джемела І. В.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	41
<i>Манухіна М. Ю., Сєдашов М. О.</i> ЦИФРОВІЗАЦІЯ ВАЛЮТНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ.....	46
<i>Мельнік М. А.</i> ОЦІНКА ТРАНСФОРМАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ	50
<i>Ostroverkhov V. M.</i> HUMAN POTENTIAL AS A DETERMINANT OF THE STRATEGIC SUSTAINABILITY OF AN ENTERPRISE	57
<i>Пряхіна В. Є.</i> МЕХАНІЗМ МІЖНАРОДНОГО ОБМІНУ ФІНАНСОВОЮ РОЗВІДУВАЛЬНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ В ДІЯЛЬНОСТІ EGMONT GROUP	59
<i>Птащенко Л. В.</i> ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР	63
<i>Пунда А. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЦИФРОВОГО АУДИТУ	67
<i>Пчелинська Г. В.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІМПОРТУ БІОПАЛИВА З УКРАЇНИ ДО НІМЕЧЧИНИ В УМОВАХ КЛІМАТИЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЄС.....	69
<i>Romanuyuta E.</i> THE ROLE OF THE INTERNET OF THINGS IN THE MODERNIZATION OF LOGISTICS SYSTEMS	74

Сереженко Д. О., Тацій І. В. ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ТА АНАЛІТИКИ ДАНИХ В АУДИТІ ФІНАНСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА 76

Тернющенко Н. О., Тацій І. В. ОБЛІКОВО-ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДНОВЛЕННЯ ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ІНСТРУМЕНТИ 82

Тематичний напрям 2
ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Алієв Е. Ш. FORMATION OF HUMAN CAPITAL IN THE CONDITIONS OF DIGITAL TRANSFORMATION OF SOCIETY 87

Коцур А. С. ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ТА НОВІ ПІДХОДИ ДО РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ 89

Krysovatyu A. I., Ptashchenko O. V. EDUCATIONAL INNOVATIONS IN FORMING FINANCIAL COMPETENCES 91

Ознамець В. Ф. БЮДЖЕТ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ В КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ 94

Паславська Р. Ю. ІННОВАЦІЙНА ВЗАЄМОДІЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА БІЗНЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ: РОЛЬ ПОДАТКОВИХ СТИМУЛІВ 100

Серікова О. М., Авдєєва К. В. ЕВОЛЮЦІЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В БАНКАХ 105

Серікова О. М., Тернющенко Н. О. ВПЛИВ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ НА РОЗВИТОК БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ 108

Шепель О. С., Кулібаба А. В. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ 110

Шулюк Б. С. ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ТА ІНСТРУМЕНТИ ЙОГО АКТИВІЗАЦІЇ 115

Тематичний напрям 3
ПОДАТКОВА БЕЗПЕКА ЯК СКЛАДОВА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Дорош М. І., Панасюк В. М. AUDIT CONTROL IN THE TAX COMPLIANCE SYSTEM 122

Крупка М. І., Петик М. І., Бойчук Ю. О. МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ ЯК СКЛАДОВОЇ ПОДАТКОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ 124

Крюкова І. О., Степанова М. М., Потішняк О. М. ПОДАТКОВІ СТИМУЛИ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДРОДЖЕННЯ РЕГІОНІВ НА ЗАСАДАХ ЕКОЛОГІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ 129

Прийдак Т. Б., Лега О. В., Яловега Л. В. ПОДАТКОВА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВ АГРОБІЗНЕСУ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ 133

Прийдак Т. Б., Олексащенко Я. С., Кабайлова М. В. ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНІ АСПЕКТИ ТА ПОДАТКОВІ РИЗИКИ ВИПЛАТИ ДИВІДЕНДІВ У ТОВАРИСТВАХ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ 137

Хома Н. Г. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У МІЖВІДОМЧОМУ ОБМІНІ ПОДАТКОВИМИ ДАНИМИ..... 139

Хома Н. Г., Цинайко С. П. ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ДЛЯ АВТОРИЗАЦІЇ ВІДШКОДУВАННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ..... 144

Хома Н. Г., Цинайко С. П. РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ У ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК..... 150

Тематичний напрям 4

УПРАВЛІННЯ РІЗНОРІВНЕВИМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ В КРИЗОВИХ УМОВАХ

Архипов П. ПРИНЦИПИ І МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЦИФРОВОЮ ТРАНСФОРМАЦІЄЮ ПІДПРИЄМСТВ 156

Бондарчук А. О., Бочковська Д. С., Гаврилюк Р. Р. ІНСТРУМЕНТИ ПЛАНУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ КРИЗИ..... 160

Бородіна О. А. ПОТЕНЦІАЛ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У РЕАЛІЗАЦІЇ АКТУАЛЬНИХ ПРАКТИК КРИЗОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ 165

Букаша С. А., Овсечкіна О. А. ВПЛИВ ЦИФРОВОГО СЕРЕДОВИЩА НА КУПІВЕЛЬНУ ПОВЕДІНКУ СПОЖИВАЧІВ ТА МАРКЕТИНГОВІ РІШЕННЯ ПРОДАВЦІВ 170

Бурко Я. В. БЛОКЧЕЙН-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ДРАЙВЕР ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ: ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ..... 174

Гльоза А. П., Костюк О. В., Могиль Д. О. ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ СПРОМОЖНОСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ 184

Desyatnyuk O. M., Ptashchenko O. V. FINANCIAL RISKS OF AGRICULTURAL ENTERPRISES IN CONDITIONS OF ECONOMIC INSTABILITY 191

Качмарський І. В. СТРАТЕГІЧНА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ 194

Кириленко С. В. ПЕРСОНАЛ ТА СТРАТЕГІЧНА СТІЙКІСТЬ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ 197

Кривенко А. М., Бучнів М. М. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (НА ПРИКЛАДІ ЦЕНТРУ ДЛЯ БІЖЕНЦІВ АРМІЇ СПАСІННЯ, PESTĪŠANAS ARMĪJA, RĪGA)..... 201

Kryvitskyu V. THE ROLE OF DIGITAL PLATFORMS IN TRANSFORMING CUSTOMS ACTIVITIES..... 206

Крисоватий І. А. АГРАРНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ 208

<i>Kuzmenko S.</i> INNOVATIVE DEVELOPMENT OF ENTERPRISE STRUCTURES AS THE FOUNDATION OF THEIR ECONOMIC SECURITY	211
<i>Кулик Р. Р., Новак Ю. Р.</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ АУДИТУ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ	218
<i>Курцев О. Ю.</i> РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ	220
<i>Литовченко І. В.</i> РОЗВИТОК КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ	223
<i>Mykhalchuk D.</i> INSTITUTIONAL DETERMINANTS OF ECONOMIC SECURITY IN THE INNOVATION ACTIVITIES OF INDUSTRIAL ENTERPRISES	226
<i>Петринюк Н. А.</i> ІНТЕГРОВАНЕ ЛОГІСТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ МІСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ В УМОВАХ КРИЗОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ.....	232
<i>Повар В. В.</i> ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СПРОМОЖНОСТІ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ В УМОВАХ КРИЗИ	237
<i>Постова Д. М.</i> РОЛЬ МВФ В УПРАВЛІННІ МАКРОЕКОНОМІЧНОЮ СТАБІЛЬНІСТЮ УКРАЇНИ В УМОВАХ КРИЗОВИХ ВИКЛИКІВ	244
<i>Розумний О. М.</i> ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОЮ СФЕРОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВОГО ПЕРЕХОДУ	248
<i>Slotiuk A., Yankovskyi Ya.</i> INNOVATION ACTIVITY AS A DETERMINANT OF ENTERPRISE ECONOMIC SUSTAINABILITY	250
<i>Степура В. М., Надопта І. М., Карпінська О. С.</i> ПЕРСПЕКТИВНІ ПІДХОДИ РЕГІОНАЛЬНОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ	255
<i>Kharkovyna O.</i> THE INNOVATIVE NATURE OF DIGITAL INTELLECTUAL ASSETS: APPLYING THE HOWEY TEST IN THE DIGITAL ECONOMY	260
<i>Христенко Л. М., Ву Цянь (Qian Wu)</i> ВИКЛИКИ ТА СУПЕРЕЧНОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ПРОЦЕСІ ЦИФРОВОЇ ТА ІННОВАЦІЙНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ БІЗНЕСУ	264
<i>Христенко Л. М., Клітик Б. Р.</i> АДАПТАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ОПЕРАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ АГРОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОЇ ЕКОНОМІКИ	270
<i>Швець Н. В., Варення О. Г.</i> ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ БІЗНЕСУ ЧЕРЕЗ КЛАСТЕРНІ СТРУКТУРИ: АНАЛІЗ УКРАЇНСЬКОГО ДОСВІДУ	275
<i>Тематичний напрям 5</i>	
ВІДНОВЛЕННЯ І СТАЛИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	
<i>Варшавський В. О.</i> АНАЛІТИЧНЕ ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ ЗОВНІШНЬОГО БОРГОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ В УКРАЇНІ	282

<i>Дехтяр Н. А.</i> СТРАТЕГІЧНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ЕВОЛЮЦІЯ БІЗНЕС-МОДЕЛЕЙ ІТ-СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ТА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ	286
<i>Kuiava B.</i> STRATEGIC MANAGEMENT OF INNOVATION IN ENTERPRISES AS THE FOUNDATION OF REGIONAL COMPETITIVENESS	295
<i>Маслош О. В., Подкуйко М. Ю.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА МЕХАНІЗМИ ІНТЕГРАЦІЇ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ У ПРОЦЕСИ ВІДНОВЛЕННЯ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	300
<i>Микитенко В. В.</i> ДЕМОГРАФІЧНО-ТРУДОВА АТРОФІЯ ТА МЕХАНІЗМИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ: ІНСТРУМЕНТИ ВІДНОВЛЕННЯ РЕГІОНІВ У ГЛОБАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ПОЛКРИЗИ.....	305
<i>Ольшанський О. В., Маслош О. В.</i> ФОРМУВАННЯ АГРОІНДУСТРІАЛЬНИХ КЛАСТЕРІВ ЗАМКНЕНОГО ЦИКЛУ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....	311
<i>Ольшанський О. В., Подкуйко В. М.</i> ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ ІНТЕГРАЦІЇ БІЗНЕСУ ТА ГРОМАД У ПРОЦЕСИ ВІДНОВЛЕННЯ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....	317
<i>Павлюченко Т. І., Семененко І. М.</i> ПРОГРЕС УКРАЇНИ В ДОСЯГНЕННІ ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ 13 «БОРОТЬБА ЗІ ЗМІНОЮ КЛІМАТУ» В УМОВАХ ВІЙНИ	322
<i>Петренко Т. М.</i> ЕКОНОМІКА ЗАМКНЕНОГО ЦИКЛУ (CIRCULAR ECONOMY) ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО БІЗНЕСУ	326
<i>Погорелова К. А.</i> ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНІВ	331
<i>Ткачик Ф. П.</i> ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ФІСКАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ: ЦИФРОВІ МОЖЛИВОСТІ, ІНВЕСТИЦІЙНІ СТИМУЛИ, БЕЗПЕКОВІ ПРІОРИТЕТИ	336
<i>Черниченко А. О.</i> МАРКЕТИНГОВІ СТРАТЕГІЇ ВІДНОВЛЕННЯ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНАЛЬНОГО ІТ-КЛАСТЕРУ	341